

Af *Bendix* (KF) til undervisningsministeren (12. september 1974):

„Ågter ministeren at stille samtlige ansættelsessager ved Roskilde universitetscenter i bero, indtil tvivlen omkring centrets ansættelsesprocedure er afklaret?“

(Spm. nr. 425).

Begrundelse.

Ministeren har i sit svar til mig af 11. september vedrørende ansættelsesproceduren på RUC fastslået, at på det indtil nu foreliggende grundlag må konsistoriums vedtagelse anses for betænkelig. Den omtalte vedtagelse af konsistorium vedrører netop et ganske centralt led i ansættelsesproceduren, og det må derfor anses for en naturlig konsekvens af ministerens holdning, at ikke kun en konkret ansættelsessag stilles i bero, indtil afklaring har fundet sted, men at samtlige ansættelsessager stilles i bero.

Undervisningsminister *Tove Nielsens* svar (20. september 1974):

I anledning af den konkrete klagesag fra en lektor ved centret, jfr. min besvarelse af spørgsmål nr. 400 fra hr. *Bendix*, har ministeriet ved skrivelse af dags dato meddelt Roskilde universitetscenter, at den foretagne ændring af retsregler midt under ansættelsesproceduren må anses for uacceptabel. Jeg har derfor meddelt Roskilde universitetscenter, at ansøgninger, der er indkommet før datoen for konsistoriums vedtagelse af ændringen, skal behandles efter de hidtil gældende regler. Jeg har således allerede grebet ind.

På grundlag af oplysninger, jeg netop har modtaget, agter jeg imidlertid omgående at foranstalte yderligere undersøgelse af centrets ansættelsesprocedurer for at sikre mig, at gældende retsregler og retsgrundsætninger nøje overholdes.

Af *Kurt Brauer* (SF) til ministeren for kulturelle anliggender (12. september 1974):

„Finder ministeren det muligt at gøre noget for at redde de tilbageværende danske træskibe fra ophugning og salg til udlandet?“

(Spm. nr. 426).

Begrundelse.

Blandt folk med interesse for Danmarks rolle som søfartsnation hersker der nogen opstandelse i anledning af det omsiggribende salg af danske træskibe til udlandet.

Fultonprojektet, skoleskibene og den stigende interesse for søsport er stærke beviser for befolkningens interesse for tanken om at bevare træskibene for brug i Danmark, selv sådanne, som måske ikke efter deres alder automatisk ville komme ind under nationalmuseets arbejdsområde.

En styrkelse af nationalmuseets muligheder for at gribe ind, en udvidelse af fretningsbestemmelserne var måske områder, hvor der kunne sættes ind, men jeg kan ikke indtrængende nok opfordre ministeren til at søge alle administrative muligheder udnyttet og om fornødent at fremsætte sådanne lovforslag, som måtte være nødvendige for at redde dette stykke dansk kultur.

Minister for kulturelle anliggender *Nathalie Linds* svar (24. september 1974):

Nationalmuseet har i flere år været opmærksom på, at danske træskibe er blevet ophugget eller solgt til udlandet, og har derfor i 1973 taget initiativ til at oprette en selvejende institution „Skibsrestaureringspuljen“ under museets overtilsyn. Institutionen har til formål at støtte bevaring og restaurering af ældre danske fartøjer bl. a. med henblik på at sikre disses forbliven i dansk eje. Støtten til denne virksomhed påtænkes ydet fortrinsvis i form af lån, for hvilke der stilles sikkerhed i låntagerens skib. Herudover kan den selvejende institution undtagelsesvis selv købe skibe netop for at undgå salg til udlandet.

Institutionens kapital skal søges tilvejebragt både ved offentlige og private tilskud.

Den daglige ledelse varetages af lederen af nationalmuseets skibshistoriske laboratorium.

Denne selvejende institution vil på en hensigtsmæssig måde kunne løse en del af de problemer, der frembyder sig på dette område. Der er ved ordningen ikke etableret nogen forpligtelse for nationalmuseet til at yde tilskud til institutionens arbejde, idet indgåelse af en sådan forpligtelse ikke har været forenelig med de besparelser, som nationalmuseet på grund af den finanspolitiske stramning har måttet tilvejebringe.